

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 862/2017
06.04.2017. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујићића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, полицијска управа у Крушевцу, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1728/16 од 18.05.2016.године, у седници већа од 06.04.2017.године, донео је

РЕШЕЊЕ

I НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1728/16 од 18.05.2016.године, као изузетно дозвољеној.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1728/16 од 18.05.2016.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 460/2013 од 27.01.2016.године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужиоцу исплати неисплаћене додатке на зараду по основу ноћног рада, прековременог рада и рада у дане државних и верских празника, за период од октобра 2007.године до септембра 2010.године, у појединачним месечним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу на име неисплаћене накнаде за пасивно дежурство за исти период исплати појединачне месечне износе наведене изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 840.830,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1728/16 од 18.05.2016. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Р4 66/17 од 20.03.2017.године предмет уступио Врховном касационом суду ради одлучивања о посебној ревизији тужене.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Због битних повреда одредаба парничног поступка, посебна ревизија се не може изјавити према члану 404. став 1. ЗПП. Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу I изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужилац је тужбом од 30.11.2010.године тражио исплату разлике зараде по основу нередовности у вредности од 98.347,00 динара. Поднеском од 23.12.2015.године, тужба је преиначена тако што је тражена исплата разлике зараде у износу од 262.120,19 динара са припадајућом законском затезном каматом. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 221/13 од 25.04.2013.године укинута је ранија првостепена пресуда.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу II изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић